

NICOLE BOYLE RØDTNES

HAVETS MAGI

FANGET PÅ FILM

ILLUSTRERET AF ANITA SØLVER

★ ★
Alvilda
★

Jeg blev fundet på stranden som lille sammen med to andre børn, Storm og Isla. Det eneste, jeg havde på mig, var et armbånd. Jeg har altid vidst, at jeg var anderledes, men først for nylig fandt jeg ud af hvordan.

For kort tid siden var jeg ude at sejle med klassen. Båden kæntrede, og jeg var ved at drukne. Men så knuste jeg en af perlerne på armbåndet, og med ét blev mine ben til en havfruehale.

Jeg var ikke den eneste, der oplevede det. Storm og Isla har de samme armbånd, og de blev også til havfolk. Vi lovede hinanden, at vi ikke vil sige noget om det til nogen. Den eneste anden, der ved det, er Talisa. Hun er også havfrue. Hun leder efter andre børn af havfolk.

I havet

Vi glider igennem vandet. Lader vores haler føre os fremad. Storm og Isla er forrest. De forsvinder ind i en stime af fisk, og jeg følger efter.

Her under vandet er der helt stille. Den eneste lyd, man kan høre, er en svag klukken. Og jeg føler mig mere hjemme her end noget andet sted.

Bagefter forvandler vi os tilbage i grotten. Jeg trækker bukserne på og piller ved armbåndet. Perlerne hænger mere løst nu.

”Hvad gør vi egentlig, når vi løber tør for perler?” spørger jeg.

Isla vrider sit hår.

”Talisa må vide, hvordan vi får flere.”

”Ja,” siger jeg. ”Men måske vi skulle spare lidt på dem?”

”Har du da lyst til at svømme mindre?”

Isla laver et kast med det lange, lyse hår.

Jeg ryster på hovedet. At svømme er det bedste, jeg ved.

”Kom nu, I to!” kalder Storm. ”Vi skal skynde os, hvis vi skal nå i skole til tiden.”

